

Potocnica

List učenika OŠ Goričan, godina I., broj 1, lipanj 2011.

Posred Međimurja
potok Trnava,
kraj potoka cvate ruža,
potočnica plavetna.

KAKO JE SVE POČELO

SVAKI POČETAK JE TEŽAK

- Kako bi lijepo bilo imati školski list!
- Uvijek kada bi u ruke dobila neki školski list, razveselila sam se i rádo ga pročitala. Svaki put bi s čežnjom pomislila kako upravo to nedostaje i našoj školi.
- Kako se približavao kraj školske godine i oproštaj od još jedne generacije učenika četvrtog razreda, odlučila sam da sve naše zajedničke doživljaje prikažemo u našem razrednom listu.
- Nisam to odmah najavila učenicima, jer nisam bila sigurna, hoću li to stići realizirati niti ne sluteći koliko me posla čeka.
- Oni su dobili zadatak da prepišu svoje pjesme, izvještaje i sastavke iz starih bilježnica, prikupili smo one iz četvrtog razreda, zajedničke

fotografije su već ranije postojale i tako je sve počelo.

LIST PO LIST...

Nizali su se događaji i slike, pa sam uvidjela da će to prerasti okvire razrednog lista i postati list učenika razredne nastave. Trudila sam se da obuhvatim sve najvažnije događaje u školi kako bi i učenici i roditelji imali uvid u sva zbivanja.

U našem listu ima mnogo lijepih stranica ispunjenih različitim izvešćima, fotografijama, likovnim i literarnim radovima učenika, malo zabave i humora...

Prvi se mačići u vodu bacaju, ali prvi broj lista **Potočnica**, nestrljivo čeka da ga prolistate i zavolite. Nadam se da ćete postati naši vjerni čitatelji!

Uz pohvale i konstruktivnu kritiku, drugi broj bit će još bolji, a vjerujemo da će prerasti u pravi, veliki školski list u čije će se stvaranje uključiti svi učitelji i učenici škole.

Zahvaljujem ravnatelju škole, koji je podržao moju inicijativu i omogućio da ovaj list ugleda svjetlo dana.

Urednica, Marija Horvat

Oni su moja motivacija

POTOČNICA
list učenika OŠ Goričan
UREĐUJU
Učenici 4.a razreda s razrednicom Marijom Horvat
GLAVNA UREDNICA
Marija Horvat, učiteljica
IZDAVAČ
OŠ Goričan
Školska 16
40324 Goričan
tel. 040/601-160
Fax:040/602-164
os-gorican-001@skole.htnet.hr
ZA IZDAVAČA
Stjepan Vadlja, ravnatelj
OŠ Goričan
FOTOGRAFIJE
Arhiv škole
LEKTURA
Marija Horvat, učiteljica
GRAFIČKA UREDNICA
Marija Horvat, učiteljica
TISAK
NASLOVNICA
Fotografije iz arhiva škole
Wikipedija

UVODNA RIJEČ	2
SADRŽAJ	3
BILI SMO PRVAŠIĆI	4
OVAKO SMO RASLI	5
POGLED U BUDUĆNOST	6
KUTAK ZA RODITELJE	7
DANI KRUHA I ZAHVALNOSTI	8
KULTURA	9
PROJEKTNI DAN	10
KREATIVNE DRUŽINE	12
BLAGDANI–BOŽIĆ	14
BLAGDANI–USKRS	16
TERENSKA NASTAVA	18
LITERARNI KUTAK	22
RAZBIBRIGA	24
RAZGOVOR S POVODOM	25
NATJECANJA	26
LIKOVNO STVARALAŠTVO	28

PRIJE ČETIRI GODINE

Prije četiri godine, postali smo đaci prvaci. S veseljem smo krenuli u školu i tek povremeno bacali pogled prema vrtiću. U prvom smo razredu naučili čitati, pisati, računati do 20 i još mnogo toga, što nije mala stvar za svakog ozbiljnog ĐAKA PRVAKA. A danas? Pa, mi smo postali pravi mali novinari i pišemo izvješća, pjesme i priče koji su osvanuli u našem prvom školskom listu. O tome kako smo rasli, ove slike govore više od tisuću riječi.

S pačićem Pipom naučili smo prva slova

GOSPODA JESEN

Na satu likovne družine s veseljem smo izradili gospodu Jesen koja nam je pomogla da učimo o bojama i plodovima jeseni. Marljivo smo skupljali suho lišće, mahovinu i šumske plodove. Ideju smo dobili listajući časopis Unikat. List po list, malo komušine, mahovine, žirova, kestena ... Tako je nastala ova gospoda, koja je dugo krasila našu učionicu. Bio je to naš prvi veliki pothvat. Djekočice su u tome imale više strpljenja, pa su zaslужile ovu fotografiju za uspomenu.

Osmijeh na licu vam sve govori

**MOJA
UČITELJICA**
**Moja je učiteljica
dobra kao vila,
ja sam joj uvijek
draga i mila.
Ona je ta,
koja sve tajne
iz imenika zna.
Uči nas polako,
milo i lako,
a kad je nema,
fali nam jako.**

Ivana Ivanović, 4.a

MAJČIN DAN

Mame smo iznenadili priredbom i čestitkama za Majčin dan, a one nas zagrljajima i poljupcima. Njihova su lica blistala od ponosa, a u oku se skrivala i poneka suza

GODINE BRZO PROLAZE

Da rastemo kao gljive poslije kiše, svjedoče ove fotografije snimljene u parku ispred škole, na kraju svake školske godine.

ŠKOLSKA GODINA 2007./2008.

ŠKOLSKA GODINA 2008./2009.

ŠKOLSKA GODINA 2009./2010.

ŠKOLSKA GODINA 2010./2011.

RAZMIŠLJANJA JEDNE UČITELJICE

Došli su kao malena i zaigrana djeca iz vrtića. Jedni su bili uplašeni ili sramežljivi, a drugi radoznali i s bezbroj pitanja na usnama. Iz godine u godinu, usvajali su nova znanja, stjecali razne vještine, razvijali međusobna prijateljstva i postali pravi školski prijatelji. Zajedno smo proslavili mnoge rođendane,

NAŠA UČITELJICA

Naša učiteljica baš je prava.
Kosa joj je duga i plava.
Da li je dobra?
To ovisi o nama.
Dobra je, ako svaki dan dolazimo sa zadaćama.

Leon Gudlin, 4.a

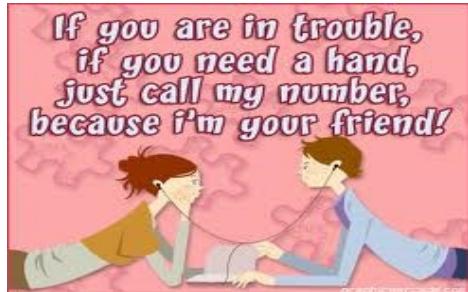
veselili se svakom uspjehu, tješili u malim, ali za njih važnim neuspjesima. Družili smo se na izletima, častili se sladoledima. Predah od nastave ispunili bismo pokojim vicem, šalama ili dogodovštinama. A sada više nisu mali. Oni sa strahom gledaju prema petom razredu, jer ne znaju što ih čeka, a ja prema prvom, jer znam što me čeka. Do sada smo još bili na TI, a onda iznenada postanem VI. To je znak da oni odrastaju, a mi se polako rastajemo ...

MARIJA

Kako ćemo izgledati i čime ćemo se baviti za dvadesetak godina

MAŠTA MOŽE SVAŠTA

Da dječja mašta nema granica, već smo se mnogo puta uvjerili. Koliko su pronicljivi ti mali dječji mozgovi i kako zamišljaju svoju budućnost, saznat ćete iz njihovih priča. Nakon čitanja lektire „Moja zlatna dolina“, Zlate Kolarić-Kišur, u kojoj ona pripovijeda o svom djetinjstvu i odrastanju, učenici su dobili zadatak. Trebali su zamisliti kako će izgledati i čime će se baviti učenici našeg razreda dvadesetak godina nakon osnovne škole, te kako bi izgledao njihov ponovni susret. Ovo su maštarije Jakova Mesarić.

PRIJATELJI STARI, GDJE STE?

Dvadeset godina nakon osnovne škole, nisam video većinu školskih prijatelja, pa sam ih odlučio ponovo sve okupiti. Svi zajedno smo se našli u ugodnom kafiću. Ja ću vam pobliže opisati kako je protekao taj naš susret.

Svi su trebali stići u isto vrijeme, ali je prvi stigao Antonio. Jedva sam ga prepoznao jer je stigao u odijelu i rekao da je još uvijek samac. Zatim je ušla djevojka koju nismo odmah prepoznali, ali čim je počela kovrčati kosu s gumicom u ruci, znali smo da je to Lea Mlinarić. Udalila se za poznatog atletičara, Jakova Blagus, a radi kao urednica časopisa. Upravo stižu Gabriel i Valentina, sretan par. Gabriela sam prepoznao jer se kandidirao za predsjednika RH, a Valentina mu je tajnica. Tako su se i zaljubili. Bilo je to vjenčanje desetljeća! Nisam ni video da je netko ušao, kad mi se iza leđa prišljao neki visoki čovjek. Bio je to David Gueta (glazbeni producent, DJ). Ma, šalim se! Bio je to David Strahija. Postao je špijun FBI-a. Oženio se plavom špikunkom, Sarom Šavorom, koja se nedavno rastala od Jamesa Bonda, a onda ju je šarmirao naš David. Istog se trena zagrlje kao golupčići. Stigla je i Tea, uvijek u svom svijetu, ali to nama ne smeta. Radi kao doktorica u ludnici i razgovorom pomaže pacijentima. Već nas se dosta okupilo, kada je stigao Leon. Ja sam ga zamišljao kao nekog rokera, ali on je došao uredan i pristojan. Predstavio se kao ravnatelj škole Domašinec. Oženjen je za Luciju Strahiju, Davidovu mlađu sestru. Bila je to velika

ljubav, a započela je ovako. Leon je pao s motora i onesvijestio se. Lucija je bila blizu, dala mu je umjetno disanje i tako se desila ljubav. Dobili su troje djece, a Leon od tada više nije taknuo motor. Otmjeno obučena, stigla je u kafić i Lara. Ona je poznata znanstvenica, udana za Sebastijana Einsteina, praučnuka Alberta Einsteina. To je ljubav znanosti! Stigao je i mali Sven Novak, poznati gimnastičar. Ima ženu Ivonu i sedmoro djece. Ivona je nedavno kreirala haljine za najvažniju reviju u Hrvatskoj. Roko nažalost nije mogao doći. Pobjegao je u Njemačku po Margaretu. E, to vam je ljubav! Sebastijan isto nije došao jer je u Africi. Htio je kopirati istraživača Lermanna, ali ga je predobro kopirao i dobio malariju. Stigla je i Ines, koja radi u KTC-u, a udana je za nekog Đuru.

I tako smo se svi zajedno zabavljali i razgovarali o svim zgodama i nezgodama koje su se dogodile u školi, ali i u proteklih dvadesetak godina našega života.

A ja? Ja sam glumac. Glumio sam u filmu Policajac s Beverly Hillsa 6. Imam troje djece, a ime žene vam ne smijem otkriti.

Jakov Mesarić, 4.a

Prijateljski zagrljaj

O čemu li razmišlja Tea?

Tko bi odolio našem šarmu?

KAKO POMOĆI DJETETU

Tko, gdje, kada i kako piše domaću zadaću

Čest uzrok neslaganja i sukoba između roditelja i djece je upravo pisanje domaćih zadaća. Svaki se je roditelj barem jednom zapitao treba li uopće pomagati djetetu oko pisanja zadaće te zašto njegovo dijete ima tako puno ili tako malo zadaće. Djetetu kojemu je to potrebno, svakako treba pomoći u pisanju domaćih zadaća. To nikako ne znači da zadaću treba napisati umjesto njega jer će dijete to shvatiti kao vlastitu nesposobnost, a i teško će shvatiti da je to njegova obaveza koju mora redovito i kvalitetno izvršavati.

1. Kod djeteta pokušajte razvijati odgovornost za izvršavanje svojih obaveza. Vi mu trebate samo pomoći, a ne ih izvršavati umjesto njega.

2. Djetetu objasnite ono što mu nije jasno, ukazati mu na pogreške koje radi i potaknuti ga da ih samo ispravi.

3. Ne treba neprekidno sjediti uz dijete dok piše zadaću. Važno je da dijete zna da ste mu na raspolaganju i da vam se može обратити за pomoć, pitajući vas sve što mu nije jasno.

4. Ponekad je djetetu potrebno samo pregledati zadaću kako bi bilo sigurno da je dobro izvršilo svoje obaveze. Nemojte mu se nametati u zadacima u kojima mu to nije potrebno.

5. Za vrijeme učenja smanjite mogućnosti skretanja pažnje. Ugasite televizor i radio dok dijete piše zadaću ili dok uči. Djetetov stol neka bude uredan i čist. Također bi bilo dobro da dijete obavi sve druge poslove prije pisanja zadaće kako ne bi na njih mislilo.

6. Dobro je dogоворити са djetetom на почетку školske godine kada će se pisati domaća zadaća (po dolasku iz škole, nakon ručka, nakon odmora, nakon igre...), kako bi kasnije izbjegli nesporazume.

7. Da bi dijete kvalitetno radilo domaću zadaću ili učilo, mora se dobro osjećati i biti odmorno. Ako je dijete žalosno ili ljuto došlo iz škole, prvo popričajte s njim i pomognite mu da

se osloboди neugodnih osjećaja te onda inzistirajte da se prihvati posla. Također dopustite djetetu da se odmori jer odmoran mozak bolje i brže razumije, a umorno tijelo ometa mozak u njegovu radu.

Izvor: Poliklinika za zaštitu djece grada Zagreba

Ne rugaj se, jer boli me

Poznajem jednu djevojčicu koja je svaki dan išla sama u školu. Bila je malo deblja i nosila je naočale. Svi su joj se zbog toga rugali. Nitko se nije htio s njom igrati gumi – gumi jer nije mogla dobro skakati. Kad su djeca igrala graničare, nitko je nije htio u svojoj grupi jer je slabo trčala.

Jednog dana kad sam se vraćala iz škole padala je kiša. Na putu kući vidjela sam tu djevojčicu kako ide ispred mene. Bila je sva mokra jer nije imala kišobran. Rekla sam joj da idemo zajedno pod mojim kišobranom. Ponudila mi je čokoladicu i tad smo se sprijateljile. Kod mene smo igrale gumi – gumi, a ja sam otkrila da ona jako lijepo pjeva. Kad je u našoj školi bilo natjecanje za najbolji glas, nagovorila sam je da se prijavi i, naravno, ona je pobijedila.

Od tog dana, nitko joj se više nije rugao i tako je dobila mnogo novih prijatelja, ali ja i ona smo ipak najbolje prijateljice. Svi oni koji su joj se rugali shvatili su da nije važno kako izgledaš, već je važno kakav uistinu jesi.

Doris Malović, 2.b

KRUH ŽIVOT ZNAČI

Svake godine obilježili smo Dane zahvalnosti za plodove zemlje. Tome smo se posebno veselili u prvom razredu, kada smo ponosno nosili u školu domaći kruh, peciva i kolače koje su izradile vrijedne ruke naših mama i baka. Naravno, i mi smo rado u tome sudjelovali. Bilo je tu klipića, pletenica, pereca, kukuružnjača...Sve smo to u blagovaonici međusobno podijelili i nakon blagoslova, u slast pojeli.

Mame i bake nisu žalile truda

Kada se mjesi i oblikuje tjesto, i to još u boji, nitko to ne želi propustiti. Male dječje ručice brzo su oblikovale jesensko voće i aranžirali ga u košaricu od tjesteta. Kada se sve osušilo, nastala je ova zanimljiva slika, koja je dugo krasila našu učionicu.

Molitva za stolom prije blagovanja

OD PERECA RASTU DJЕCA

S ciljem, da što bolje upoznamo postupak proizvodnje kruha i peciva, u drugom razredu posjetili smo pekaru Šercer u Donjem Kraljevcu. Nakon kraćeg upoznavanja sa strojevima i njihovim načinom rada, dobili smo gotovo tjesto koje smo sami oblikovali. Marljivo smo pleli pletenice, rolali klipiće i savijali perce. Tako su nastala raznovrsna peciva. Možda je netko otkrio u sebi skriveni talent za pekaru. Ovim putem zahvaljujemo gospodi Šercer na gostoprимstvu.

HEIDI

PREDSTAVA HEIDI

Jeste li ikad čuli za Heidi?

Heidi je roman kojeg je napisala Johanna Spyri. U Prelogu se održavala predstava napravljena prema tom romanu, a pogledali su je učenici trećih i četvrtih razreda.

Heidi je djevojčica koja je izgubila roditelje. Prvo je živjela kod tete Dete, a kasnije ju je ona odvela k djedu koji je bio čudak i živio na planini. Heidi je bila sretna.

Svakog dana je išla na pašu s dječakom Petrom, kozjim generalom i njegovom vojskom – kozama.

Jednog je dana došla teta Dete i odvela Heidi u Frankfurt da bude družbenica bolesnoj djevojčici Klari. Heidi je s

UŽIVAMO U ČITANJU LEKTIRE

Nakon čitanja zanimljive knjige, pravi je užitak bio pogledati i istoimenu kazališnu predstavu u izvedbi glumaca iz zagrebačkog kazališta.

njom učila, pravila joj društvo i postale su prave prijateljice.

Kako je vrijeme prolazilo, Heidi je sve više nedostajao dom, pa se razboljela. Klara i njezin otac poslali su ih zajedno djedu. Klara i Heidi su zbog planinskog zraka, zdrave hrane i prirode ozdravile. Tako je priča sretno u završila.

Predstavu su odigrali glumci iz zagrebačkog kazališta. Gledatelji su bili oduševljeni i nagradili glumce pljeskom. Poslije su ih zamolili da se zajedno fotografiraju. Meni se najviše sviđao Petar jer je bio zvrckav,

veseo, malo priglup, stalno je skakutao i bojao se djeda.

Ako ćete imati priliku, ovu predstavu obavezno pogledajte, a nadam se da ste roman već pročitali.

Tekst: Lea Mlinarić, 4.a

Zajednička fotografija s glumcima, za uspomenu

Detalj s predstave

KLAUN ČUPKO

KLAUN ČUPKO U NAŠOJ ŠKOLI

Veselog i nasmijanog klauna Čupka uvijek rado ugostimo u našoj školi. Ove godine je naš Gabriel bio glavni pomagač u predstavi i pokazao da ima velik glumački potencijal. Djeca su bila oduševljena predstavom te pjesmom i pljeskom nagradila svaku uspješnu točku.

Doru i Gabriela, učenike četvrtih razreda, da mu pomognu izvoditi neke točke. Dora je imala problem s lepezom koja se u njenim rukama raspada u dijelove i štapićem koji bi omekšao, a Gabriel se trudio što vjernije odglumiti prometnika i čuvara zoološkog vrta. Svi smo se smijali njihovim točkama.

Na kraju predstave otpjevali smo pjesmice s njegovog CD-a kojeg nam je poklonio za uspomenu i fotografirali se s klaunom. Nadamo se da i druga djeca s radošću pamte tu predstavu i da se nadaju kako će ih klaun posjetiti i iduće godine, s novim pjesmama i uz budljivim trikovima.

Tekst: Ines i Lara, 4.a

Gabriel je bio glavni pomagač

Svi su uživali u predstavi

S V I   S M O   M I

Dana 30. ožujka 2011. godine, u našoj školi održana je projektna nastava pod nazivom: Svi smo mi različiti. U projektu su sudjelovali svi učitelji i učenici naše škole, pod vodstvom gostiju - predavača iz Zagreba i Čakovca koji rade u školama s djecom s posebnim potrebama.

TEME RADIONICA

Rad se odvijao u šest radionica:

1. Život slijepih i slabovidnih osoba
2. Život gluhih, nagluhih i gluhonijemih osoba
3. Život osoba s motoričkim teškoćama
4. Život osoba s disleksijom, disgrafijom i diskalkulijom
5. Život osoba s mentalnom retardacijom
6. Život hiperaktivnih osoba

Svi učenici su bili podijeljeni u grupe po bojama i sudjelovali na dvije radionice. Evo kratkih izvješća o radu svake radionice.

Izvješća su napisali učenici 4.a razreda.

ŽIVOT SLIJEPIH I SLABOVIDNIH OSOBA

Kako žive slijepi i slabovidni možeš znati tek kada pokušaš obaviti neke poslove zatvorenih očiju. To smo pokušavali i mi na radionici. Na oči smo stavili naočale kroz koje se slabo vidjelo i pokušavali smo pročitati strip. Bilo nam je jako čudno i teško. Stavili smo povez preko očiju i morali pravilno složiti kocke raznih oblika. Morali smo se služiti samo opipom, pa je to dugo trajalo. Upoznali smo se s Brajevim pismom. To je reljefno pismo sastavljenod točkica, koje se čita opipom točkica koje zamjenjuju slova.

Shvatila sam da je slijepim i slabovidnim osobama jako teško u životu i da im treba naša pomoć. Željela bih da svi mogu ozdraviti, kako bi živjeli sretno kao ja.

Tekst: Ines Malović

ŽIVOT GLUHIH, NAGLUHIH I GLUHONIJEMIH OSOBA

Ja sam bila u narančastojoj grupi, koja je sudjelovala u radu radionice o gluhim, nagluhim i gluhonijemim osobama. Predavači su bile djevojka Valentina i njena mama Verica koja je gluhonijema. Osim mame, gluhonijemi su joj tata i ujak.

Gluhonijeme osobe su one koje ne čuju i teško izgovaraju riječi, gluhe osobe ne čuju, a nagluhi slabo čuju. Da bi Valentina mogla s njima razgovarati, naučila je znakovni govor. Na satu smo i mi ponešto naučili od znakovne abecede i brojeva. Igrali smo se pantomime i pokušali shvatiti što Valentina i mama govore. Čak smo i svoje ime slovkali znakovnom abecedom. To nam je bilo vrlo zanimljivo.

Naučili smo da ima ljudi različitijih od nas i da im mi moramo nastojati pomagati. Takvim osobama nije lako, no uz dodatan trud, rad, vjeru u sebe i pomoć okoline, sve se može.

Tekst: Lara Vlah

MOTORIČKE TEŠKOĆE

Sudjelovao sam na radionici o djeci s motoričkim poteškoćama. To su djeца koja nemaju neki od udova ili se njima zbog bolesti ili oštećenja teško služe: kreću se u kolicima, pomoću štaka ili uz tuđu pomoć; ne služe se rukama ili se služe vrlo teško.

Na radionici smo govorili o tome kako oni svladavaju razne zadatke, a i mi smo to pokušali. Učiteljica nam je zavezala spretniju ruku, a mi smo morali drugom rukom obaviti zadatak: crtati, bojati, šivati, nizati kuglice na špagu... Isprva nam nije išlo baš dobro, ali poslije je bilo bolje.

Iz svega toga smo zaključili da tim osobama nije lako i da im je potrebna naša pomoć: u odijevanju, kretanju, igri bez ruganja, pružanju prijateljstva.

Tekst: Gabriel Medvar

RAZLIČITI

DISLEKSIJA DISGRAFIJA I DISKALKULIJA

Ja sam na radionici naučila da osobe s disleksijom teško čitaju, s disgrafijom rade pogreške u pisanju, a s diskalkulijom poteškoće u računanju. Najčešće mijenjaju slova m-n, b-d, pa ih pogrešno čitaju i pišu. Učiteljica je rekla da su i mnoge poznate osobe imale te probleme, ali su ih uspješno svladale.

Svoje sposobnosti smo provjeravali tako da smo u nizu riječi morali pronaći točno napisanu riječ, prebrojiti slova d i b u nizovima slova ili prebrojiti strelice koje pokazuju smjer lijevo ili desno. Često smo se zbunili ili nismo imali dosta vremena za sve zadatke jer smo sporo radili. Radili smo i plakat na koji smo napi-

sali poruke kako bi pomogli tim osobama. Ja sam na toj radionici puno naučila i od sada ću takvim osobama pokušati pomoći.

Tekst: Tea Bašnec

ŽIVOT OSOBA S MENTAL- NOM RETARDACIJOM

Osobe s mentalnom retardacijom imaju oštećen jedan dio mozga. To može biti od rođenja ili prilikom neke nesreće ili bolesti. Oni teže uče, čitaju, govore ili pišu.

Raznim zadacima smo vidjeli da su i naše sposobnosti različite. Morali smo za jednu minutu spojiti slova abecednim redom, ali su neka slova nedostajala, pa smo se zbunili. U jednom zadatku smo trebali u nizu slova zaokružiti samo imenice. Bile su 42, a mi smo pronašli samo 15. Zatim smo trebali u kratkom roku

zapamtiti i zapisati sve stvari koje smo vidjeli na stolu. Neki zadaci su nam bili laganiji, a neki teži.

Sat je brzo završio, a mi smo naučili da takvim osobama treba pomoći i ne im se rugati. Iako smo svi različiti, imamo ista prava, a jedno o važnih je i pravo na prijatelje kojih takve osobe nemaju puno.

Tekst: Lea Mlinarić

30/03/2011

ŽIVOT HIPERAKTIVNIH OSOBA

Predavač na radionici o hiperaktivnosti bio je Marko Ferek i trudio se da nam pobliže objasni život ljudi s tim poremećajem. Hiperaktivni su ljudi koji ne mogu dugo sjediti na mjestu, stalno moraju nešto raditi, nemirni su i zaigrani, uvijek puni energije.

Pogledali smo crtić o Profesoru Baltazaru i zaključili kako je i on hiperaktiv, jer stalno hoda lijevo-desno dok razmišlja. Vidjeli smo i fotografije nekih poznatih osoba koje su imale taj poremećaj, ali su ga uspješno prevladale. Predavač je priznao da je i on u mладости bio hiperaktiv i kako mu je u školi zbog toga bilo jako teško. Na kraju smo zaključili da takvim osobama treba pomoći tako da im dozvolimo da malo prošeću po učionici, imaju žvakaču u ustima, mašu nogama...

Najvažnije je da se svima u mладости pomogne kako bi mogli postati sretni i uspješni ljudi kada odrastu.

Tekst: Nika Blagus

SARA

Kosa joj plava,
poput grive lava.
Simpatična je jako,
pa je voli svako.
Ona je lijepa
kao cvijet koji cvijeta.

Nika Blagus, 4.a

NIKA

Smatram je dragom,
ko tortu sa šlagom.
Ona zove se Nikica,
al' ne bojte se,
ona ne pika.

Sara Šavora, 4.a

IVONA

Ona sa mnom zadaću piše
i dijeli razne slatkiše.
Uvijek sve zna
i super je prijateljica.

Lara Vlah, 4.a

Suradnja Likovne udruge Goričan i škole

Članovi Likovne udruge Goričan, inicirali su božićne radionice u našoj školi. Udruga je financirala nabavu potrebnog materijala, a uz dobru volju učiteljica, učenika razredne nastave i roditelja, izrađeni su razni božićni ukrasi. Svi ukrasni predmeti prodavali su se prije božićne priredbe u Domu kulture Goričan.

Sva prikupljena sredstva, utrošit će se za potrebe učenika škole.

Zahvala članovima udruge na satovima druženja i razvijanju suradnje između udruge i škole, kao i roditeljima koji su nesebično odvojili svoje slobodno vrijeme da podrže ovu akciju. Nadamo se da ćemo i ubuduće uspješno surađivati.

Tekst: Stjepan Vadlja, ravnatelj škole

Mnogobrojne kreativne radionice

Na radionicama 4.b se mogu peći i kolači

Malim pekarima l.r. kape je izradila učiteljica

Svi se dive proljetnicama 3.b

I jedna baka je stigla u pomoć 3.b

Šarenilo pisanica u 3.a

SPRETNE RUČICE

Sve o radu likovne družine

Svaki početak je težak

Članovi smo likovne družine od prvog razreda i zajedno sa svojom učiteljicom, Marijom Horvat, volimo uvijek nove izazove u radu. Što smo sve izrađivali kroz ove četiri godine našeg druženja, teško je opisati, već će vam to zornije prikazati fotografije naših radova. Svih ovih godina smo marljivo radili, jer nas učiteljica uvijek zaintrigira nečim novim. Kao mali prvačići, veselili smo

se prvim velikim zadacima: oblikovanju jesenskih plodova od tjesteta, izradi gospode Jesen, prvih božićnih ukrasa, srca za Valentinovo, šarenih pisanica ...

Od srca - srcu

Rastemo i zarađujemo

Svake godine zadaci su se izmjenjivali, svladavali smo nove vještine, upoznavali nove tehnike rada, otkrivali svoje talente te darivali ukućane i rođake radovima i veselili se zaradi sa sajmova.

Naučili smo kako izrađivati i ukrašavati papirnate vrećice u kojima ćemo nositi rođendanske darove svojim prijateljima.

Usvajamo nove tehnike

Posebno nas je veselila izrada zidnih ogledala tehnikom mozaika raznobojnih kamenčića i školjaka. Uz puno strpljenja, preciznosti, dobre volje i mašte, divili smo se svakom novom ogledalu. Ona danas krase naše sobe, a poneko je razveselilo i neke naše rođake i prijatelje.

Veselimo se blagdanima

Pred blagdane smo izrađivali prigodne božićne i uskrsne čestitke u raznim tehnikama. Maštovite čestitke u quilling tehnići oduševile su sve koji su ih vidjeli. Odmah smo primali narudžbe svojih rođaka, da i njima izradimo poneku. Izrađivali smo zlatne i srebrne papirnate anđele. Oni mogu poslužiti kao ukras na polici, ali i kao originalni ukras za jelku.

Zahtjevna quilling tehnika

Sve naše izložbe

Svi naši radovi bili su izloženi i ponuđeni na prodaju na božićnim školskim sajmovima, prije školskih priredbi ili pred crkvom na Cvjetnicu. Začas su našli svoje kupce. Posebno zahvaljujemo tvrtki IM-COMP d.o.o Čakovec i vlasnicima Ivanu i Kseniji Mesarić, na raznim vrstama staklenog materijala koji nam je donirala i time omogućila da nastanu ovi prekrasni radovi.

Dečki više vole ove "muške" poslove

Uskrsni zečići

Ovim buketićima iznenadit ćemo naše mame

Tekst: članovi likovne družine
Fotografije: arhiv škole

BOŽIĆNE ČAROLIJE

Božiću se svi veselimo jer donosi pregršt radosti, druženja i darivanja. Tako je svake godine i u našoj školi, na zajedničkim školskim radionicama i priredbama.

RAZREDNE RADIONICE

Svaki početak je težak, ali kada se udruže dječje ruke željne znanja i spretne ruke njihovih roditelja, božićni sajmovi moraju biti zanimljivi i uspješni. Nizale su se razne ideje i natjecalo se tko će izraditi ljepše ukrase. Zahvaljujemo roditeljima koji su uvijek s veseljem sudjelovali na našim radionicama, a vjerujemo da su i oni mnogo novoga naučili.

Pitanje je, tko tu kome pomaže

Nitko se ne boji vrućeg "pištolja"

Božićne zvijezde za božićne dane 3.a

Darovi Djeda Božićnjaka za dobru djecu

BOŽIĆ

Din-don, din-don,
sa crkvice
već čuje se zvon.
Pahulje bijele,
djecu vesele.
U kućici svakoj,
šareni okićeni bor,
dok pred jaslicama
pjeva dječji zbor.
I dok dolazi
božićna noć,
nitko na spavanje
ne želi poći.

Rasprodano!

Rasprodano!

Ivana Ivanović, 4.a

BADNJA VEČER

Na badnju večer,
jelka se kitī,
zvončići zvone,
a u po noći,
maleni Isus
na svijet će doći.
A na Božić,
ispod bora,
poklona ima
ko kapi mora.
Tada svi sretni su
i čestit Božić
od srca čestitaju.

Lara Vlah, 4.a

Božićni sajam 2008. godine

2009. 11. 29

Božićni sajam 2009. godine

PRODAJNE IZLOŽBE

Početkom prosinca 2008. i 2009. godine, učenici razredne nastave izlagali su radove napravljene na razrednim radionicama, na božićnom sajmu. Svaki se razred potudio što ljepše ukrasiti svoj izložbeni prostor. Osim božićnih ukrasa, nudili su se i kolači, kuhano vino, čestitke, palačinke ... Pozivu na sajam odazvao se veliki broj roditelja i mještana Goričana. Svojim donacijama pokazali su da cijene trud djece, kao i

trud njihovih učiteljica koje su preuzele najveći dio posla na sebe. Kako su radovi nestajali sa stolova, tako je dječje uzbudjenje i veselje bilo sve veće. Sredstva prikupljena donacijama, iskoristila su se za nabavu materijala za nove radionice, školske izlete, ili su se darovala u dobrovorne svrhe. Roditelji, učenici i učiteljice, dokazali su da međusobnom suradnjom mogu ostvariti sve ciljeve, a pritom se stvara čvršća veza između roditelja i škole. Takvoj suradnji se nadamo i ubuduće.

Božićna priredba

Učenici su cijelo polugodište na sato-vima izvannastavne aktivnosti marljivo vježbali za svoje nastupe, pa uspjeh nije izostao. Bilo je tu recitacija, igrokaza, pjesme i plesa. Prepuna dvorana svaki je njihov nastup nagradila pljeskom. Sve je to zabilježeno okom kamere i mnogim fotografijama, koje učenici rado gledaju na televizoru u hodniku škole. Čuju se kritike, pohvale ili šale na tudi račun, ali to je svakome motiv da slijedeći put bude još bolji.

PJESMOM SLAVIMO BOŽIĆ

Kakav bi to bio Božić bez anđela?

Mali folkloraši uvijek osvoje simpatije publike

Prvašići dobivaju svoj prvi pljesak na pozornici

Recitatori se nisu prepali prepune dvorane

Dvorana Doma kulture često je pretijesna

Uskršnji običaji i njegovanje tradicije proslave Uskrsa u obitelji

VESELIMO SE USKRSU

Za najveći kršćanski blagdan - Uskrs, pripreme traju cijele Korizme, a posebno su svi ukućani aktivni na Veliki tjedan. Dani su ispunjeni odlascima u crkvu, uređenjem kuće, izradom pisanica i kolača. Roditelji prenose na djecu tradiciju proslave Uskrsa u svom mjestu i zavičaju.

Ukras svakog stola iz 4. a

Uskrnsna radionica 4.b razreda

Veseli prvašići i bijeli zečići

Nema Uskrsa bez šarenih pisanica 3.a

Proljetnice 3.b razreda

Uskrs

Dolazi već Uskrs,
zapjevajmo svi
i zečiću gniazdo
pripremimo mi.

U grmlju će sakriti
jaja pun koš
i lijepih će pisanica
donijeti još.

Ivana Ivanović, 4.a

Ponosne na svoje maštovite čestitke rado s njima poziraju

Ljubav jednog zeke

Na uskršnjem stolu
šunka miriše,
a zeko bijeli pismo piše.

Piše zečići Neli
i sretan joj Uskrs želi!

Na dar će joj dati,
uskršnje jaje što se zlati.

Sakrit će joj jaje u travi,
pa ga neće naći ni mravi.

Zečica će doći,
a Uskrs će uskoro proći.

No, njihova ljubav proći neće
i ja im želim - puno sreće!

Lara Vlah, 4.a

BOJANJE JAJA

Uskrsne pisanice neizbjeglan su dio uskrsne tradicije. Pisanice su, osim simbola života, bile i tradicionalan dar, a običaj njihova ukrašavanja, koji datira daleko u povijest, održao se sve do danas.

Radovi učenika 2.a razreda

Bojanje ljkuskom crvenog luka

Naše su bake bojale jaja pomoću ljske crvenog luka, a rjeđe ciklom, ili crvenim radičem. Pisanice su znale dobiti i crnu boju bojanjem čađom ili bobicama bazge ili duda, a da bi se dobila smeđa boja, često je bilo i bojanje hrastovom korom. Uz crvenu, crnu i smeđu, zelena se boja dobivala od raznog bilja, najčešće od špinata, koprive ili poriluka.

Kako dobiti zanimljive ukrase

Često se jaje umatalo u tkaninu unutar koje se postavila travka ili listić, često djettelina, tako da bi jaje istim postupkom dobilo zanimljiv ukras.

Posebna je tehnika bila je i ukrašavanje slamom. Jaja bi se omatala slamskom da se dobiju razni oblici ili bi se pak slamke razrezale i lijepile na jaja tvoreći raznolike ukrase i šare. Na kraju se pisanica premazala uljem, masti ili lojem kako bi dobila lijep sjaj.

Pisanicu možete ukrasiti i ljubavnim motivima (srca ili dva goluba) ili po rukom (Ovo se jaje za poljubac daje.)

POZDRAV IZ ZAGREBA

Doživljaji iz Zagreba iz prve ruke

GAS, GAS

Mi, učenici četvrtih razreda OŠ Goričan, bili smo na terenskoj nastavi u Zagrebu. Polazak je bio 29.9.2010. u 9:00 sati ispred škole, gdje nas je čekao autobus. Putovanje je trajalo dva sata.

KULTURNO SE UZDIŽEMO

Kad smo stigli u Zagreb, vidjeli smo mnogo visokih zgrada, tramvaja i automobila. Najprije smo obišli Tehnički muzej kojim nas je vodio naš vodič. Prvo smo razgledali rudnik. Tamo smo vidjeli njihovu opremu i šetali kroz okna rudnika. Nakon toga smo obišli vatrogasni odjel gdje smo vidjeli vatrogasna odjela, opremu za gašenje požara i vatrogasna kola. Slijedilo je razgledavanje starih prijevoznih sredstava.

Na kraju smo bili u Planetariju i vidjeli nebo noću nad Zagrebom.

Vani, u muzejskom dvorištu, pojeli smo sendviće i pili sok jer smo bili gladni. Krenuli smo dalje, u šetnju i razgledavanje Zagreba.

OSVJEŽENJE NA MANDUŠEVČU

Na Trgu bana Josipa Jelačića sjeli smo u mali turistički vlakić koji nas je provozao centrom Zagreba. Kad smo se iskreli, fotografirali smo se kod Manduševca i u podnožju kipa bana Jelačića. Krenuli smo u šetnju Ilicom i zasladili se poznatim sladoledom kod Vinceka, koji je bio još sladj i jer ga je platila učiteljica. Došli smo do uspinjače koja nas je prevezla do Gornjeg grada.

Vidjeli smo i razgledali katedralu, Crkvu svetog Marka, zgrade Hrvatskog sabora i Vlade, Kamenita vrata, Dolac ...

Ponovno smo se ukrcali u autobus i odvezli do jezera Bundek. Bacali smo kamenciće u jezero i igrali se u parku prepunom zanimljivih dječjih sprava.

Slijedio je povratak kući. Stigli smo oko 19:00 sati. Cijelom razredu je to bio najbolji izlet. Tko zna, možda ćemo opet posjetiti grad Zagreb.

Tekst: Gabriel Medvar, 4.a

Što sve nudi Trakošćan

Šetnju pejzažnim parkom uz jezero, ribolov, prekrasan pogled na zagorske brege s vrha dvorca i razgledavanje muzeja u dvoru nastalom u XIII. st. nudi jedino -TRAKOŠĆAN. Putem smo uživali u zelenom krajoliku i breskuljcima kojima rijetko putujemo.

VREMENEPLOVOM

KROZ TRAKOŠĆAN

NASTAVA JE NAJLJEPŠA U PRIRODI

ŠETNJA MEĐIMURJEM

FRANKO: Upisivali smo na karti imena mjesta kroz koja smo prolazili. U tiskari smo dobili časopise , u ŠAF-u gledali crtiće, igrali se na Marini u Prelogu i vidjeli HE.

JOSIPA: Bilo mi je jako lijepo i zabavno. Ponovili smo gradivo iz prirode, vidjeli Muru, Dravu i mnoga lijepa međimurska sela.

LUKRECIJA: Veselila me šetnja Čakovcem i Murskim Središćem. Svi smo se dobro zabavljali.

SABINA: U školi animiranog filma bilo nam je jako zanimljivo. Naučili smo koje vrste animiranog filma postoje i kako se oni izrađuju.

KARLO: Mene je iznenadilo koliko je rada, crteža i vremena potrebno za nekoliko minuta animiranog filma i što su neke filmove izradila djeca.

MIHAELA: Na Marini smo vidjeli vodeno bilje, akumulacijsko jezero i kanal. Jedan je labud izašao iz vode, pa smo ga hranili komadićima kruha.

Tražimo ribe i rakove u kanalu

Rudar iz Murskog Središća i mi

TERENSKA NASTAVA

Pratimo tok Trnave do ušća u rijeku Muru

RIJEKE, JEZERA, BARE, MOČVARE ...

Nastava u prirodi

Upoznati biljni i životinjski svijet voda tekućica i voda stajačica možete prateći tok potoka Trnave do ušća u rijeku Muru nedaleko Goričana i izletišta Zelengaj.

Put nas je vodio od naše škole do obnovljenog Črnog mosta preko Trnave, nasipom uz Muru, puteljkom prateći tok Mure do novoizgrađenog mosta koji nas spaja sa susjednom Madarskom. Kako smo zalazili dublje među grmlje i drveće, postalo je neizdrživo jer su nas pratili rojevi komaraca, tako da smo zadnji komad puta prošli trčeći i mašući rukama. Gabriel je obukao žutu majicu, pa su ga preplavile razne mušice, što je nas jako zabavljalo.

Najljepše je bilo na izletištu Zelengaj, gdje su nas dočekale pice i sokovi. Sve tegobe odmah su bile zaboravljene. Prekrasan okoliš prenijeli smo i na slikarsko platno, spjevali nekoliko stihova i fotografirali se. Puni energije, pojurili smo na ljujačke, vrtuljak, pogledati konja u oboru, igrati gumi-gumi ... i tako sve do dolaska roditelja i povratka kući.

Tekst: Sven Novak, 4.a

EKO—PORUKE

SARA: Oblaci nebom plove, a ja sanjam da životinje nikad ne love.

VALENTINA : Sunce je naša hrana, a velika ljubav prema prirodi nikad nije mana.

LARA : Voda je život, Sunce je sjaj i to je veliki raj.

LEA: Zrak mirise nosi, a zemlja blista na rosi.

NIKA: Gladnima ljubav pružimo i više se s njima družimo.

ANTONIO: Ptice neka lete, veseo budu svijete.

DAVID: Tamo gdje ljudi bacaju smeće, želim da raste samo cvijeće.

IVONA: Autom se više ne vozite, neka bicikl svijetom caruje.

GABRIEL: Neka rijeka zemljom krivuda, da čovjek njome plovi svuda.

SVEN: U čistoći je raj, a u smeću naš je kraj.

Anamarija Jalšovec, 2.a

OPOJNI MIRISI VOĆAKA

Dana 20.04.2011. učenici 2.a razreda posjetili su rasadnik i voćnjak u Donjem Kraljevcu. Njihov djelatnik nam je bio vodič i upoznao nas je s vrstama sadnica i voćaka na koje smo nailazili u našem obilasku. Ispričao nam je koje sve poslove obavljaju u voćnjaku i rasadniku tijekom godine te kojim se alatom i priborom služe. Rekao je da im jedino nedostaje vlastita hladnjaka za skladištenje voća, ali i ona je u planu izgradnje u skorije vrijeme. Na kraju su nas počastili ukusnim jabukama. Zahvaljujemo im se na pomoći u realizaciji planirane terenske nastave.

Učenici 2.a razreda

Voćke prepune cvjetova, bit će bogate i slasnim jabukama

Filip Bogomolec, 1.a

Lara Vlah, 4.a

VOĆKA U CVATU

U dvorištu moga djeda i bake, raste prekrasna jabuka. Jabuka je puna lijepih cvjetića. Cvjetići mirišu na finu pitu s jabukama. Jabuka ima posjete cijeli dan. Na nju slijeću pčelice i bumbari. Kad stanem ispod jabuke, čuje se zujanje i brujanje pčelica. Gledam tu voćku jabuke nasred dvorišta i izgleda kao da se s neba na zemlju spustio veliki bijeli oblak.

Tekst: Anamarija Jalšovec, 2.a

CVJETIĆ

Mali cvjetić na livadi cvao,
doletjela pčela i na njega sjela.

Rekla nježno cvjetiću milom:
„Vi blistate krasno, vi sjajite slasno!“

Na te riječi krasne,
cvjetić se raširio
i još bolje zasjao.

Josipa Golenja, 3.a

LITERARNI KUTAK

Volim te!
Volim te!
Volim te
kao nikoga!
Volim te, sad!
Mi, zajedno,
u tišini,
kao ljubavni par.
U tišini,
zajedno,
kao nikad do sad.

Lea Mlinarić, 4.a

Sara Lesinger, 4.b

PRVE SIMPATIJE

Ti i ja
Ti i ja,
ljepši nego ikada.
Ti i ja,
ko najbolja prijatelja dva.
Ti i ja,
moja voljena.

David Strahija, 4.a

Sara Vadjla, 4.b

Volim te!
Ja te volim jako
i ljubim te slatko.
Samo tebe volim jako,
a druge neću voljet tako.

Tea Bašnec, 4.a

Volim te!

Volim te,
kao snijeg
koji pada,
pada,
polako.

Roko Glavak, 4.a

Leptira dva

Ti i ja,
kao leptira dva,
letjeli bismo od cvijeta do cvijeta,
prošli bi pola svijeta,
pa tako lutali, lutali
i zajedno s cvijetom na cvijetu
skakutali, skakutali.

Lara Vlah, 4.a

Zašto učim

Zaljubljen sam u djevojčicu,
mirišljavu kao ljubičicu.
U istoj je školi kao i ja,
čuo sam da u svom razredu
sve najbolje zna.
Zato sada učim i ja!

Leon Gudlin, 4.a

BAKA

Baka je moja okrugla i mala,
nikome na svijetu, ne bi me dala.

Njezine su šake jako jake,
one mi uvijek daju žvake.

Antonio Gudlin, 4.a

TATA

Jako volim tatu.
Poklonio mi lopatu,
pa sada skupa radimo
i kuću mi gradimo.

Složimo kući vrata
i u nju zatvorimo brata,
da ne mota se po selu,
već nađe sebi neko delo.

Gabriel Medvar, 4.a

Josipa Tisaj, 4.b

VELIKI ODMOR

Odmor nakon drugog sata je najdraže vrijeme u školi svakog učenika. Taj odmor zovemo veliki odmor. Prijе tog željno očekivanog zvona može se čuti kako se nekim buni želudac, a u nekim se javlja nervozna pa ne mogu više sjediti.

Zvoni..., jurimo prema blagovaoni. Žurimo jesti kako bi nam što više vremena ostalo za ostale drage aktivnosti. Najdraže aktivnosti kroz veliki odmor su nam: natjecanje u trčanju kao da je maraton, igranje nogometa u razredu sa zgužvanim papirom, promatranje simpatije i zezanje onih kojima to najviše smeta.

Kraj je odmora. Dolazi učiteljica, a mi svi zadihani, znojni i crveni. I ovaj put učiteljica prešuće i ne ljuti se što nismo bili mirni i na mjestu. Tako mi svakog dana čekamo najdraže minute nastavnog dana.

Jakov Blagus, 4.b

MOJA NAJDRAŽA IGRAČKA

Ja imam svog najdražeg medvjedića koji se zove Vibam. Najdraži mi je zbog toga jer je bio mamin i tata mi ga je donio u bolnicu kad sam se rodila.

On je srednje veličine, ima mekano smeđe krvzno, smeđe oči i nos. Po danu nosi plave hlače s naramenicama, a po noći lila haljinu. S njim se uvijek igram. Najčešće sjedi na mom krevetu, a ponekad ga stavim na policu kraj knjiga. Kad idem na more ili na praznike kod bake, uvijek ga nosim sa sobom, jer ne mogu spavati bez njega. Peprom ga jednom na godinu.

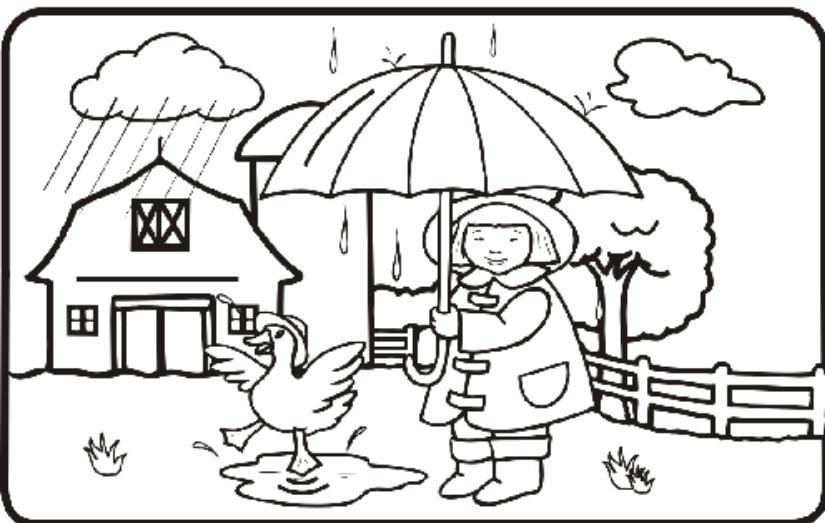
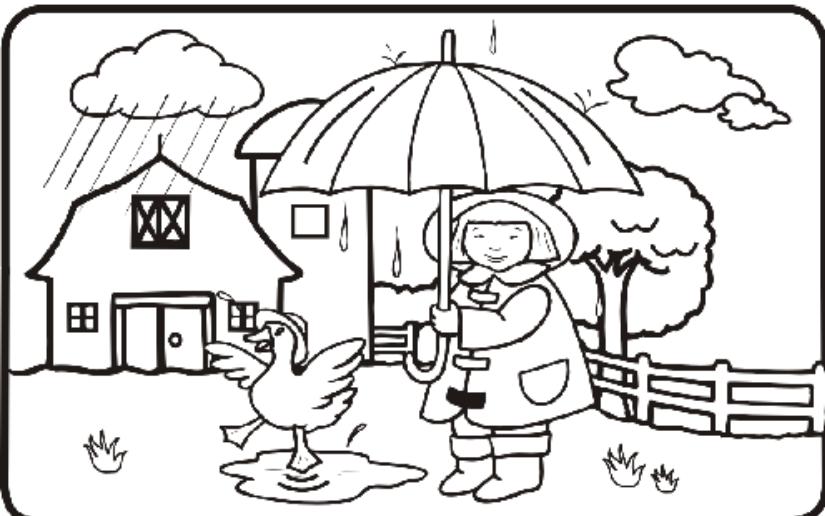
Kada budem velika i imala dijete, tog ću medu pokloniti svom djetetu koje će ga paziti i maziti kao i ja. Moje će ga dijete dati svom djetetu i tako će taj medo živjeti još mnogo, mnogo godina.

Lea Mlinarić, 4.a

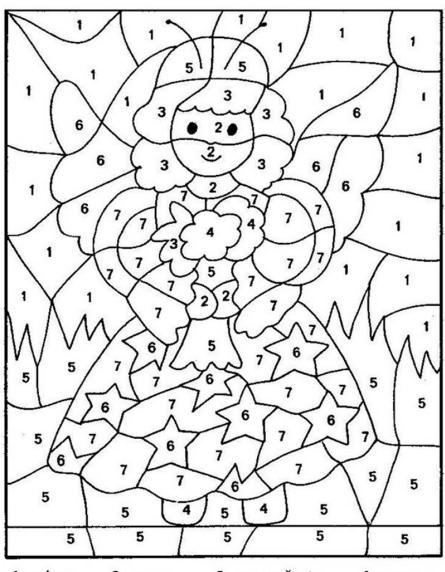

Ivana Ivanović, 4.a

ODGONETNI

PRONAĐI 10 RAZLIKA

1 – plava
2 – roza
3 – narančasta
4 – crvena
5 – zelena
6 – žuta
7 – ljubičasta

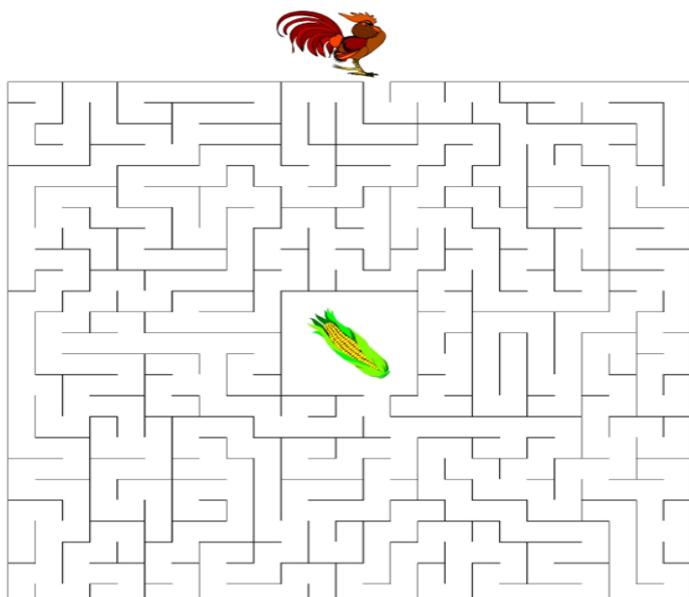
OBOJI

Oko vrata on ne smeta,
nije lanćić ni kravata.
Kada dođe strašna zima,
Svak'bi htio da ga ima.
(LAŠ)

Dva prozora, dva okvira,
svatko sebi oblik bira.
Mnoge oči bolje služe
ako se s njima druže.
(ELAČOAN)

Za ovacama ide, pastir nije.
U lov ide, lovac nije.
Stražu čuva, stražar nije.
(SAP)

Gle, na nebu poslije kiše,
šareno nam nešto piše.
A kakve su sad to tajne,
reći će nam pruge sjajne.
(AGUD)

PRONAĐI PUT DO KLIPA KUKURUZA

Razgovor s učenicom Martom Gosarić

DRŽAVNA NATJECANJA

Svake godine učenici naše škole zabilistaju na državnim natjecanjima. Predstavljamo vam Martu Gosarić, učenicu 8.b razreda, koja je ove školske godine sudjelovala na čak dva državna natjecanja iz dva različita predmeta - povijesti i biologije. Na oba natjecanja je postigla zavidne rezultate.

Uspjesi naše Marte ...

Nakon Županijskih natjecanja i ostvarenog prvog mesta u oba predmeta, Marta se plasirala na državna natjecanja. Državno natjecanje iz **biologije** održano je u Puli od 2. do 4. svibnja 2011. U kategoriji 8. razreda, gdje se pisanom provjerom i praktičnim radom provjeravalo znanje o građi i funkciji ljudskog tijela, Marta je osvojila izvrсno **6. mjesto** s osvojenim 54/60 bodova. Za natjecanje iz biologije Martu je pripremala **Andreja Šopar-Pilić**, prof. biologije i kemije.

Državno natjecanje iz **povijesti** održano je od 9. do 11. svibnja 2011. u Poreču. U kategoriji pisane provjere znanja II. skupine (8. razred), gdje se provjeravalo znanje nacionalne i svjetske povijesti 20. stoljeća, Marta je osvojila sjajno **3. mjesto** s osvojenih 67/71 bodova. Za natjecanje iz povijesti pripremala ju je **Melita Sečan-Hrastić**, prof. povijesti i hrvatskog jezika i književnosti.

I inače odlična učenica u svih osam razreda osnovne škole, ovim sjajnim rezultatima Marta je potvrdila svoje kvalitete, ali i pokazala svima nama da savjestan i predan rad i učenje donose željene rezultate. U kratkom razgovoru iznijela nam je svoj doživljaj oba ovogodišnja državna natjecanja.

DRŽAVNO NATJECANJE IZ BIOLOGIJE

Patricia: Marta, koji su tvoji dojmovi s natjecanja?

Marta: Moji dojmovi su odlični. Upoznala sam nove ljude, stekla novo iskustvo, naučila puno toga novoga, a pritom sam i uživala. Nakon što sam napisala test, ostalo mi je samo uživati, a to mi se najviše sviđalo.

Patricia: Jesi li stekla nove prijatelje?

Marta: Jesam. Zanimljivo je kako na državnim natjecanjima ima mnogo djece koja su druželjubiva i sama, priđu ti, te razgovor krene sam od sebe. Tamo stvarno nije teško naći nove prijatelje.

Patricia: Jesi li uložila puno truda u ovo natjecanje?

Marta: Mislim da jesam, dala sam sve od sebe. Ali na kraju se učenje i sve to žrtvovanje isplatilo jer ta tri dana u Puli ću zasigurno još dugo pamtitи.

DRŽAVNO NATJECANJE IZ POVIJESTI

Patricia: Možeš li reći gdje ti se više svidjelo, u Poreču ili u Puli?

Marta: Uf, teško pitanje. Ne mogu se odlučiti jer mi je na oba natjecanja bilo super. Nešto mi se više svidjelo u Puli, a nešto u Poreču. Smještaj je bio sasvim u redu, okoliš je svugdje lijepo uređen.

Patricia: Možeš nam ukratko opisati jedan dan s državnog natjecanja?

Marta: Mogu, kako da ne. Na dan kad se piše ispit doručak je ujutro rano, a zatim se kreće u školu gdje se odvija natjecanje. Ispit se piše jedan sat, a nakon toga vraćamo se u hotel na ručak. Poslijepodne možemo provesti po želji, šetati se, ići do plaže, ... U šest sati su privremeni rezultati, a kasnije i konačni rezultati. Sutradan smo imali organiziran odlazak u grad, a u podne je bila svečana dodjela nagrada. Nakon ručka krenuli smo kući.

Patricia: Jesi li imala tremu prije ispita?

Marta: Jesam, naravno. Ali kad počнем rješavati prvu stranicu testa, trema nestane.

Patricia: Misliš li se baviti nečime što je vezano uz povijest ili biologiju?

Marta: To nisam još odlučila. Moram priznati da me zanimaju prirodne znanosti, ali o tome još imam vremena razmišljati.

Za kraj, još jednom čestitamo Marti na sjajnim rezultatima koje je dosad postigla te joj želimo uspješan nastavak školovanja.

Razgovarala: Patricia Petrić, 8.b

NAJBOLJI MATEMATIČARI

Svake se godine učenici četvrtih razreda pripremaju za školsko natjecanje iz matematike. Ove su godine najbolji matematičari bili **Jakov Mesarić, Lara Vlah, Gabriel Medvar, Sara Šavora i David Strahija**. Učenici **Jakov Mesarić i Lara Vlah** pozvani su i na županijsko natjecanje, na kojem su ostvarili odlične rezultate. Kako su doživjeli to natjecanje, najbolje ćete doznati iz pera Jakova Mesarića.

Uh, ta natjecanja iz matematike!

Pripreme

Od početka školske godine su najbolji matematičari našeg razreda, kao i svake godine, dodatno vježbali matematiku. Nismo ni znali da se pripremamo za školsko natjecanje. Tek nekoliko tjedana prije natjecanja o tome nas je obavijestila naša učiteljica, Marija Horvat. Naravno, odmah nas je obuzela panika. Kakvo natjecanje? Kakvi će biti zadaci? Tko bi mogao najbolje riješiti test?

Školsko natjecanje

Došao je i taj dan. Kad smo došli do učionice, počeo me hvatati strah, ali kad sam počeo pisati, već mi je bilo lakše. Zadatke sam brzo riješio i već drugog dana stigli su rezultati. Srećom, ispalio je jako dobro. Imao sam najviše bodova, 44 od mogućih 50 te završio na prvom mjestu na školskom natjecanju a odmah iza mene Lara sa 42 boda. To je bio jako dobar rezultat, pa smo se plasirali na Županijsko natjecanje iz matematike.

Županijsko natjecanje

Sada smo počeli vježbati sve teže i raznolikije zadatke. Željeli smo se jako dobro pripremiti, pa nam je učiteljica davala brdo zadataka. Iščekivao sam taj dan. Učiteljica je Laru i mene odvezla u Kotoribu. Odjednom, strah počinje. Ušli smo u školu. Uf! Sve je smrdjelo na štrebere! U uvodnom djelu nam je pjevalo zbor, pa nekoliko recitacija, a tamburaši su odsvirali dvije pjesme. Dobro je što su nas voditeljice ohrabrile svojim govorom.

Stigao je i taj trenutak. Počeo sam pisati. Jedan od zadataka nismo vježbali jer nije bio na popisu gradiva koje će se provjeravati. Bilo je jako teško, ali ja sam jako dobro napisao (bar sam tako mislio). Kad sam završio, otisao sam u blagovaonu gdje smo dobili sendviče i sok. Uskoro smo dobili rješenja zadataka. Razveselio sam se jer sam vidio da sam četiri od pet zadataka točno riješio.

Opuštanje uz kolače

Na povratku kući razgovarali smo o zadacima i u čemu smo pogrijesili. Odlučili smo se počastiti, pa smo otisli u slastičarnicu na kolače. Bilo je najavljenno da će navečer objaviti rezultate na internetu. Ja sam čekao i čekao, a na

Prve pohvalnice iz matematike

kraju sam ih doznao tek drugog jutra od učiteljice. Ipak, kad sam pogledao listu natjecatelja, bio sam zadovoljan 6. mjestom i s osvojenih 40 bodova.

Sada ću čekati dogodine i drugo natjecanje.

Tekst: Jakov Mesarić, 4.a

Uz dobar vjetar u leđa, oni samo projure kroz cilj. Medalje skupljaju, a čokolade dijele s prijateljima.

Prohujali s vihorom

Borba se vodila do zadnjeg metra

Medalje su spremne

Višestruka županijska pobjednica krosa

Ništa bez nogometu

Oni su svake godine osvajali medalje

Oni su ove godine bili najbrži

Važna je i okrepa

U KNJIŽNICI

Gabriel se raduje pobjedi

DAROVI SVETOG NIKOLE

Naša knjižničarka je na Dan svetog Nikole organizirala zanimljivo natjecanje pod nazivom Darovi svetog Nikole. Izradila je male paketiće s pitanjima o lektiri i sakrila ih u učionicama i hodnicima škole. Zadatak učenika je bio da pronađu što više paketića, donese ih u knjižnicu i točno odgovore na pitanja. Učenik koji pronađe najviše paketića i ponudi najviše točnih odgovora, zaslužuje nagradu. Čim su učenici ušli u školu, započela je potraga za paketićima. Zavirivali su u tegle cvijeća, koševe, iza vratiju, ispod ormara... S paketićima su jurili u knjižnicu i pratili listu trenutnog poretku. Igra je bila zanimljiva i napeta do samog kraja. Glavni suparnici su bili Franko Detoni i Gabriel Medvar, koji je ipak uspio pobijediti s prednošću od jednog boda. Sve čestitke Gabrielu na spremnosti i pokazanom znanju, za što je nagrađen knjigom.

Ponosimo se našim likovnim radovima

Valentina Blažić, 4.a

Lara Vlah, 4.a

Nina Žbulj, 1. razred

Lara Vlah, 4.a

Sara Šavora, 4.a

David Strahija, 4.a

Benjamin Medvar, 3.a

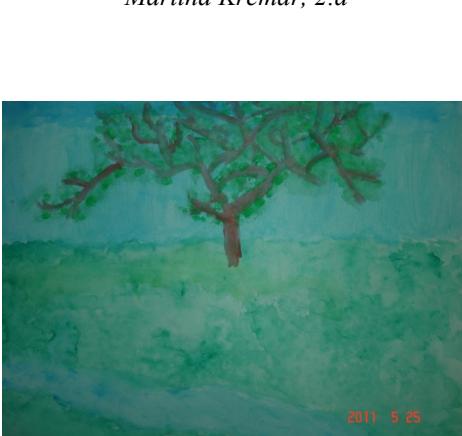
Martina Krčmar, 2.a

Leonardo Malek, 3.a

Nina Gotal, 3.b

Sebastijan Slaviček, 4.a

Nika Blagus, 4.a